

ДЕКАБРЬ-1980

Әзиз ушаглар! Сизин хашишинизлө М. Рзагулузадөнин «Еврика—јени тапдым» поемасындан јени парчалары чап едирик.

ӨЈРӘНБИЛ ОРХАН

«Өјрәнбил» дә Мустајын
Өз гардашы Орханды,
О һәр шеји өјрәнөн,
Чох шеј билән оғланды.
Һамыја дејәрди ки,
Билмәмәк ејиб дејил,
Өјрәнмәк ејиб дејил,
Ахтар, соруш, өјрән, бил!»
Бунунчун ад гојмушду
Һамы она «Өјрәнбил».

Орхан евө кәлөндө
Мустај көрәнтөк ону
Сорушду: — Билирсәнми
Архимед гануну?
Ана јахына кәлиб
Сорушду: — Нө вар јенө?
Нө өјрәнмәк истәјир
Јенә «Нөјчүнчү» Мустај?
— Архимед гануну!...
— Ахы, а Мустај бала,
Һәр шеји инди билсән,

Бәс мәктәбә нә галар?
Атам мәнә бу жүн чох
Данышыб Архимеддән...
— Јахшы, тәләсмә, бала,
Јејин-ичин бир гөдәр...
Орхан деди күләрәк:
— Гој бир аз динчәлим дә,
Лап јорулмушам ахы,
Бир өзүмә кәлим дә!...

ГУРҒУШУН ГАЈЫГ

Отуруб чај ичәндө,
Мустај бир конфет сојду,
Гурғушун вәрәгини
Маса үстүнә гојду.
Һәмин вәрәги Орхан
Көрүб деди: — А Мустај,
Бу гурғушун вәрәглө
Кәл ојнајиб өјләнөк,
Архимед гануну
Бу сајагла өјрәнөк.
Бу сөзү дејиб, Орхан
Бир нәлбәки долдурду,
Вәрәги јумурлајиб
Суја салды: — Бах, будур,
Көрдүн, гурғушун вәрәг
Батды суја дүшән тәк,
Азачыг да су дашды...
Инди бах!... — дејиб Орхан
Һәмин вәрәги судан

АНА ӨЈУДУ

Ушаглары кенардан
Севә-севә сејр едән,
Онлары мөһрибан, шән,
Күлүшән көрән ана
Јахынлашыб, фәрәһлә
Бахыб өвладларына
Деди: — Балалар, сиз дә
Дигтәт етсәниз әкәр,
Чох шеј көрәчәксиниз
Һәр күн јан-јөрәниздә.
Учан гуш, дүшән јарпаг,
Доған күнәш, батан ај,
Ракет, јелкәнли гајыг,
Метро, ја гәдим сарај,

Бир гарышга јувасы,
Кәпәнәк ганадлары,
Абидә, дахма, һејкәл,
Шәһәр, күчә адлары...
Дөврәниздә һәр шејә
Көрән-ахтаран көзлә
Баха билсәниз әкәр,
Тәкчә китаблардан јох,
Бирчә солгун јарпагдан,
Бирчә һөрүмчөкдән дә, —
Јәгин билин буну сиз, —
Һәр күн, һәр саат, һәр ан
Чох шеј өјрәнәрсиниз!

Чыхарыб, әввәл ачды,
Һамарла јыб бүкәрәк
Бир кичик-гәшәнк гајыг
Гајырды гурғушундан, —
— Инди бах! — дејә-дејә,
О гурғушун гајығы
Бурахды нәлбәкијә.
Ичинә бир конфет дә
Гојараг итәләди.
Гајыг, ичиндә конфет.
Үздү суда батмадан.
Анчаг хејли су дашды
Нәлбәкидән бу заман.

Орхан деди: — Мустај, бах,
Һәмин гурғушун бајар
Батды суја дүшән тәк,
Инди јахшыча үзүр,
Ичиндә конфет дә вар!
— Бәс бу, нә сајар олду?
Бәс нәјчүн батмыр онлар?
— О гурғушун гајығы
Инди суја саланда,
Нәлбәкидән су дашды,
О төкүлән су гәдәр
Гајыг да јүнкүлләшди,
Онунчун да батмады!
Инди билдинми? — Билдим!
Билдим, чох сағ ол, Орхан!
— Сән дә сағ ол, һеч заман
Билмәмәк ејиб дејил,
Өјрәнмәмәк ејибдир:
Ахтар, соруш, өјрән, бил!